

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. november 2022 — SHARENGO najem in zakup vozil d.o.o. mod Mestna občina Ljubljana (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil — Slovenien)

(Sag C-486/21) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – offentligt system til udlejning og deling af el-køretøjer – sondring mellem begreberne »koncession på tjenesteydelser« og »offentlige indkøbskontrakter« – direktiv 2014/23/EU – artikel 5, nr. 1), litra b) – artikel 20, stk. 4 – begrebet »blandede kontrakter« – artikel 8 – fastsættelse af værdien af en koncession på tjenesteydelser – kriterier – artikel 27 – artikel 38 – direktiv 2014/24/EU – artikel 2, stk. 1, nr. 5) og 8) – gennemførelsesforordning (EU) 2015/1986 – bilag XXI – mulighed for at pålægge en betingelse vedrørende registrering af en erhvervsaktivitet, der er fastsat i national ret – ikke muligt at pålægge alle medlemmerne af en midlertidig virksomhedssammenslutning denne betingelse – forordning (EF) nr. 2195/2002 – artikel 1, stk. 1 – forpligtelse til udelukkende at henvise til det »fælles glossar for offentlige kontrakter« i koncessionsdokumenterne – forordning (EF) nr. 1893/2006 – artikel 1, stk. 2 – manglende mulighed for at henvise til NACE Rev.2-nomenklaturen i koncessionsdokumenterne]

(2023/C 7/12)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SHARENGO najem in zakup vozil d.o.o.

Sagsøgt: Mestna občina Ljubljana

Konklusion

1) Artikel 5, nr. 1), litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter, som ændret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1827 af 30. oktober 2019,

skal fortolkes således, at

der foreligger en »koncession på tjenesteydelser«, når en ordregivende myndighed ønsker at overdrage oprettelsen og forvaltningen af en tjenesteydelse, der består i udlejning og deling af el-køretøjer, til en økonomisk aktør, hvis finansielle indskud hovedsageligt er bestemt til erhvervelse af disse køretøjer, og hvori indtægterne fra denne økonomiske aktør hovedsageligt stammer fra afgifter, der skal betales af brugerne af denne tjenesteydelse, eftersom disse kendetegn kan godtgøre, at den risiko, der er forbundet med udnyttelsen af de koncessionerede tjenesteydelser, er blevet overført til den pågældende økonomiske aktør.

2) Artikel 8 i direktiv 2014/23, som ændret ved den delegerede forordning 2019/1827,

skal fortolkes således, at

den ordregivende myndighed ved afgørelsen af, om tærsklen for anvendelse af dette direktiv er nået, skal vurdere »koncessionshaverens samlede omsætning i kontraktens løbetid, eksklusiv [merværdiafgift (moms)]« under hensyntagen til de afgifter, som brugerne betaler til koncessionshaveren, samt til de indskud og omkostninger, som den ordregivende myndighed betaler. Den ordregivende myndighed kan imidlertid ligeledes lægge til grund, at den tærskel, der er fastsat for anvendelsen af direktiv 2014/23, som ændret ved den delegerede forordning 2019/1827, er nået, når de investeringer og omkostninger, der skal afholdes af koncessionshaveren alene eller sammen med den ordregivende myndighed, i hele den periode, hvori koncessionskontrakten finder anvendelse, åbenbart overstiger denne tærskelværdi.

- 3) Artikel 38, stk. 1, i direktiv 2014/23, som ændret ved den delegerede forordning 2019/1827, sammenholdt med bilag V, punkt 7, litra b), og fjerde betragtning til direktivet samt artikel 4 i og bilag XXI, punkt III.1.1 til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1986 af 11. november 2015 om standardformularer til brug ved offentliggørelse af bekendtgørelser i forbindelse med offentlige udbud og om ophævelse af forordning (EU) nr. 842/2011,

skal fortolkes således, at

en ordregivende myndighed i henhold til kriterierne for udvælgelse og kvalitativ vurdering af ansøgerne kan kræve, at de økonomiske aktører optages i et handelsregister eller et fagligt register, for så vidt som en økonomisk aktør kan henvise til, at han er optaget i et tilsvarende register i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret.

- 4) Artikel 38, stk. 1, i direktiv 2014/23, som ændret ved den delegerede forordning 2019/1827, sammenholdt med direktivets artikel 27 og artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2195/2002 af 5. november 2002 om det fælles glossar for offentlige kontrakter (CPV),

skal fortolkes således, at

den er til hinder for, at en ordregivende myndighed, der pålægger de erhvervsdrivende at være optaget i et handelsregister eller et fagligt register i en medlemsstat i Den Europæiske Union, ikke kan henvise til det fælles glossar for offentlige kontrakter (CPV), der udgøres af CPV-koder, men til NACE Rev 2-nomenklaturen, som denne er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder.

- 5) Artikel 38, stk. 1 og 2, i direktiv 2014/23, som ændret ved den delegerede forordning 2019/1827, sammenholdt med direktivets artikel 26, stk. 2,

skal fortolkes således, at

en ordregivende myndighed ikke uden at tilsidesætte det proportionalitetsprincip, der er fastsat ved direktivets artikel 3, stk. 1, første afsnit, kan kræve, at hvert medlem af en midlertidig virksomhedssammenslutning skal være optaget i et handelsregister eller et fagligt register for at kunne udøve den aktivitet, der består i udlejning og leasing af biler og lette motorkøretøjer.

(¹) EUT C 471 af 22.11.2021.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 10. november 2022 — Eircom Limited mod Commission for Communications Regulation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court (Irland) — Irland)

(Sag C-494/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – elektroniske kommunikationsnet og -tjenester – forsyningspligt og brugernes rettigheder – direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet) – artikel 12 – beregning af omkostninger ved og finansiering af forsyningspligt – eneleverandør af forsyningspligttydelser og flere leverandører af telekommunikationstjenester, der driver virksomhed på markedet – fastsættelse af den urimelige byrde)

(2023/C 7/13)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)